

[Himmelstrup.]

fast. Men vi har sagt, at det ikke var nødvendigt at importregulere af beskæftigelsesmæssige og af valutariske Grunde, og at man endog ved at tage disse to Ting med i sin Importregulering, hemmer den fulde Udnyttelse af Importreguleringen til Fremme af det handelspolitiske Formaal. Og det vil jeg vedblivende fastholde er rigtigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det Synspunkt, jeg har gjort gældende, og som det ærede Medlem Hr. Drachmann polemiserer saa ivrigt imod, det er dette, at det afgørende for dansk Økonomi i Forholdet til Udlandet er Fremme af dansk Landbrugseksport, og at den kun kan fremmes ved at gøre Indrømmelser til Import af udenlandske forædlede Industrivarer, og at dette kun kan ske i større eller mindre Omfang paa Bekostning af dansk Hjemmeindustri's Interesser. Dertil svarede det ærede Medlem Hr. Drachmann: Nej, det vil jeg ikke være med til, ad den Vej vil jeg ikke være med til at fremme dansk Landbrugseksport — skønt det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at dette er det vigtigste for dansk Økonomi —, nej; i Stedet for at gaa den Vej vil jeg hjælpe dansk Landbrug paa Hjemmemarkedet ved at fremme Hjemmeindustrien og dermed skabe Købeevne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet.

Christmas Møller: Det var den eneste Maade, hvorpaa det var muligt at faa svaret fra konservativ Side, og man maa jo nu engang benytte de Midler, der foreligger, det ved vi alle, enten man husker det lige i Øjeblikket, eller man ved det fra Ungdommens Dage. Jeg ønsker blot at gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger til de Spørgsmaal, der her har været fremme.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at der kunde nævnes Eksempel efter Eksempel fra Rigsdagens Valutaudvalg og fra Administrationen af Nationalbankens Valutakontor paa, at man har maattet standse og hemme Industriinteresser for at fremme Landbrugseksportinteresser. Jeg kan ikke komme ind paa her, hvilke Eksempler der er, men Eksempler kan nævnes, og den højterede Handelsminister vil naturligvis give mig Medhold heri.

Til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vil jeg sige, at det er rart for ham, at han er

afskaaret fra at besvare mit Spørgsmaal, og derfor, det Spørgsmaal, jeg nu retter til ham, henstiller jeg kun til Overvejelse — vi mødes jo nok senere, og saa kan han svare: Hvorledes vilde det ærede Medlem overhovedet opfylde de handelspolitiske Formaal, som ogsaa Venstres Valutaforslag havde, hvorledes vilde han overhovedet opfylde disse Formaal, hvis han ikke samtidig maatte tage beskæftigelsesmæssige og valutariske Formaal i Betragtning? Det kunde det ærede Medlem Hr. Himmelstrup overhovedet ikke.

Herved sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Alsing Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget til Rigsdagsbeslutning henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3511; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3756).

Sagen sattes til Forhandling.

Hartvig Frisch: Der blev i den Debat, som lige har været ført, bl. a. fremført Synspunkter gaende ud paa, at man af Regeringen maatte kræve en økonomisk Politik paa langt Sigt. Jeg staar nu som Ordfører i en Sag vedrørende et meget begrænset Omraade af dansk Erhvervsliv, og jeg staar her over for et Tilfælde, hvor enhver vil kunne se, at naar det drejer sig om et Spørgsmaal, hvor Naturen har et Ord med at skulle have sagt, er det ganske overordentlig vanskeligt, hvor gode Hensigter man end har, at føre en bestemt Politik paa meget langt Sigt.

Det viser sig nemlig, naar vi ser tilbage paa den Tid, da vi for et Aar siden sidst debatterede Sukkerspørgsmaalet her i Rigsdagen, at vi dengang alle sammen stod over for den overordentlige Vanskelighed, at ingen af os i Grunden kunde give noget Svar paa, hvad vi skulde gøre med den